

— Ахъ, вълнитъ му прок-
лети! Той не може се избави.
— Е, какво сега да правимъ?
— Нека викаме за помощъ!

— Помощъ! Лодка довле-
чете! Чича Лича избавете!
Чичо цапа съсъ ржцетъ, но
потъватъ му нозетъ. И по-сил-

но виква той:

— Помощъ, помощъ, Боже
мой!

Чуха отъ бръга рибари. Тоз-
часъ съ лодка се явиха и на-
време чича стари отъ ужасна
смъртъ спасиха.

А на сутринъта сестритъ сж
на чича по следитъ. Както
следъ него вървѣха, тиха пѣ-
сень му запѣха:

„Когато морски вѣтъръ вѣе,
кога вълнитъ ме прелѣятъ,
макаръ и бѣлобрадъ,
потъвамъ като младъ!
И сили чудни сѣшамъ,
съсъ страхъ беди посрещамъ!“

КРАЧУНЪ И МАЛЧО ВЪ СОФИЯ

РАЗОЧАРОВАНИЕ И КАТАСТРОФА

Победа! Елате! Победа!
И младо и старо да гледа!
Притичватъ, тълпи се събиратъ,
голѣмо и мало се взиратъ,
напиратъ,
да видятъ, да чуятъ какво е,

хванатия кой е?

— Апашъ и джебчия опасень,
престѣпникъ ужасень!

— Но кой го е хваналъ, най-
главно?